

תת"ע 951/01/14 - מדינת ישראל נגד דוד דרהם

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 951-01-14 מדינת ישראל נ' דרהם
בפני כב' השופט אביטל חן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד דרהם

הנאשמים

פסק דין

החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו, וזאת מחמת הספק.

הנאשם מואשם בביצוע עבירה לפי תקנה 47 (ד) לתקנות התעבורה בכך שבעת שנהג באוטובוס עקף רכב אחר, כאשר הדרך לא הייתה פנויה במרחק מספיק כדי לאפשר ביצוע עקיפה בטוחה, ובכך גרם סיכון לנסיעתו של רכב אחר.

הנאשם כפר באחריותו לעבירה ונוהלה ישיבת הוכחות.

מטעם התביעה העידו:

ע"ת 1 - מר אופיר אילוז

ע"ת 2 - סנ"צ דניאל ישראל

מטעם ההגנה העידו:

ע"ה 1 - הנאשם

ע"ה 2 - מר אמיר קסנטיני

פרשת התביעה

ע"ת 1 - רס"מ אופיר אילוז

ע"ת 1 נהג בניידת המשטרתית שנסעה מאחורי האוטובוס, בציר 437 מכיוון ענתות למעלה אדומים, במהלך אכיפת עבירות תנועה.

לדבריו, בנסעו מרחק 30-40 מטרים מאחורי רכב הנאשם, הבחין בנאשם עוקף משאית פול טריילר שנסעה באיטיות, חלקה בשוליים. העקיפה החלה במקום בו מסומן קו הפרדה מקוטע ואילו השלמתה בוצעה, כלשוננו, "בתפר, חצי לבן חצי מקווקו. מבחינתי לבן".

במהלך העקיפה הגיע ממול הנאשם, מונית לבנה שנהגה הבהב באורותיה לנאשם, וסטתה לשול הדרך, במטרה למנוע התנגשות בין שני כלי הרכב.

לשאלת הסנגור, מתי הבחין בעקיפה, העיד:

"אני רואה את כל הכביש, כאשר הוא עובר ומתחיל עקיפה אני כבר מזהה את כל הכביש ורואה את הסימון, את הרכב שעולה מולו, את ההבהוב שלו שהוא סוטה מהשול הימני כדי שהאוטובוס יוכל לחזור בבטחה. כביש 437 יצר (טעות במקור-א.ח) שרובו תלול, עיקולים קשים ורובו מסומן בקו הפרדה רצוף, יש פה תנועה מאוד עמוסה."

בהמשך העיד כי העקיפה בוצע בחלק מישורי וכי "חזר לפני הסיבוב ממש מעט". בהמשך העיד כי הזמן העקיפה הוסתר האוטובוס על ידי המשאית אך ברגע שחזר לנתיב הנסיעה הימני, ראה את הסימון הרציף על הכביש.

העד שלל הטענה כי נהג המשאית, סימן בידו לנהגים שמאחוריו, לעקפו.

משהוצגה לעד תמונה (נ/1) התקשה העד לקבוע אם מדובר במקום בו בוצעה העבירה.

ע"ת 2 - סנ"צ דניאל ישראל

ע"ת 2 ישב בניידת המשטרתית לצד הנהג. לדבריו, הבחין באוטובוס שנסע לפנייהם, מרחק 50 מטרים לכל היותר, עוקף משאית פול טריילר בכביש 437 בירידה לכיוון מישור אדומים, כאשר תוך כדי העקיפה, הגיע ממול רכב אחר, שהבהב לנאשם וסטה לשול הימני, בשל הסיכון שנוצר.

לשאלת הסניגור אישר העד כי המשאית התנהלה באיטיות כשהיא נצמדת לימין על מנת לאפשר עקיפה לכלי הרכב שנסעו אחריו, אם כי לא הבחין בנהג המשאית מסמן לכלי הרכב לעקוף אותו.

לדברי העד, הסיבה לסטיית הרכב שהגיע מנגד, הינה הסיכון שנוצר בשל העקיפה, ולו לא היה נהג הרכב ממול סוטה לשוליים, היתה מתרחשת תאונה.

משהוצגה לעד תמונה נ/2 העיד כי מדובר בכיש 437, אם כי לא הקטע בו בוצעה העבירה שבכתב האישום.

פרשת ההגנה

ע"ה 1 - הנאשם

העיד כי בליל האירוע הסיע חיילים באוטובוס, בכביש המדובר, כאשר לפניו, התנהלה לאיטה משאית, חלקה בכביש וחלקה בשול, כשנהגה מסמן בידו לכלי הרכב שנוסעים אחריו לעקוף אותו. כך עשו שני כלי רכב לפניו, ואף הוא, לאחר שוודא כי הדרך פנויה, החל בעקיפת המשאית, וחזר לנתיב נסיעתו, מבלי שגרם סיכון לנהג שהגיע ממול.

לדבריו, החל את העקיפה במקום בו מסומן קו הפרדה מקוטע והשלימה לפני שקו הפרדה המקוטע הפך רציף.

הנאשם שלל טענת עדי התביעה כי גרם סיכון לרכב שנגיע ממול, וטען כי לא יכולים היו להבחין היכן סיים את העקיפה.

ע"ה 2 - מר אמיר קסנטיני

העד הינו אחד מנוסעי האוטובוס, ישב במושב שמאחורי מושב הנהג, סמוך לשמשה.

לדבריו, אין לו הכרות מוקדמת עם הנאשם טרם האירוע, אך לאורך הנסיעה היה ער, שוחח עם הנאשם ולסירוגין, שם לב למתרחש בדרך.

העיד על משאית שנסעה באיטיות, חלקה על השול, כשהיא מסמנת בדרך זו לכלי הרכב מאחוריה לעקוף אותה. לדבריו, 3-4 מכוניות שנסעו לפני רכב הנאשם ומאחורי המשאית, עקפו את המשאית, ואף הנאשם יצא לעקיפה, כאשר מבחינת תוואי הדרך, מדובר בירידה שהקנתה לנאשם יתרון מבחינת שדה הראיה שעמד לרשותו.

לדבריו, לא ידוע לו אם הנאשם יצא לעקיפה בסימון של קו קטוע או רציף, האך הוא משוכנע כי הרכב שהגיע ממול לא היה קרוב לאוטובוס וכי "דוד (הנהג א.ח.) סיים את העקיפה והרכב ממול עדיין היה בנסיעה שלו, עדיין לא הגיע מקביל לדוד".

לעדו, בעת העקיפה היה מרוכז בתנועה על הכביש והינו זוכר בוודאות, כלשונו, כי לא נוצר סיכון כתוצאה מהעקיפה וכי הנאשם חזר לנתיב נסיעתו, סמוך לפני העיקול. עוד הוסיף כי כלי הרכב שהגיעו ממול "היו עדיין בדרך ממול ולא

הגיעו במקביל אלינו".

העד שרטט סקיצה (סומנה במ/1), בה מיקם את תנועת רכבו של הנאשם ושל כלי הרכב שהגיעו ממול, אך התקשה לאמוד את המרחק ביניהם.

לשאלת בית המשפט, האם הוא משוכנע שאחד מכלי הרכב שהגיעו ממול לא הבהב, טען כי היה ממוקד בנעשה בכביש ושלל אפשרות זו.

דין

ישנה הסכמה בין הצדדים כי הנאשם החל בעקיפת המשאית כאשר על הכביש מסומן קו הפרדה מקוטע.

המחלוקת הינה בשאלה, האם בעקבות העקיפה שביצע, נגרם סיכון לרכב הבא ממול והוא נאלץ, לסטות לשול הדרך על מנת למנוע התנגשות ברכבו של הנאשם.

התביעה מבקשת להוכיח את אשמו של הנאשם באמצעות עדותם של שני שוטרים שנכחו במקום, לצורך אכיפת עבירות תעבורה. השניים נסעו מאחורי רכבו של הנאשם, מרחק שאינו עולה על 50 מטרים ממנו (לא ברור, אם בין הניידת לבין רכב הנאשם נסעו כלי רכב נוספים).

השוטרים העידו כי בעת העקיפה, רכב שבא ממול לנאשם סטה לשוליים והבהב לו, וזאת על מנת להימנע מהסיכון שיצר הנאשם בעקיפתו את המשאית.

ע"ת 1 העיד כי הנאשם השלים את העקיפה בקו הפרדה רצוף ואילו ע"ת 2 לא נשאל ולא העיד בענין זה.

עדותם של השוטרים הותירה רושם אמין. לא מצאתי סתירות משמעותיות בין עדויותיהם והתרשמתי כי תיארו את הדברים כפי התרחשותם. יש ליתן את הדעת כי השוטרים צופים בארוע מאחור ישני כלי רכב גדולים, קרי משאית שנעקפת ע"י אוטובוס, דרך הרווח שנוצר בין שני כלי רכב אלו בעת העקיפה. לא שוכנעתי כי השוטרים היו בזווית מיקום ומרחק המאפשרים קביעה החלטית בדבר סיכון גם אם רכב אשר הגיע מנגד הבהב באורותיו.

בסופו של יום, גרסתו של הנאשם ובעיקר של העד מטעמו העלתה ספק סביר, באופן המחייב לזכותו מן העבירה.

העד כפר באחריותו לעבירה כבר בפני השוטר בשטח, טען כי הנתיב הנגדי היה פנוי מכלי רכב וכי העקיפה בוצעה בקו הפרדה מקוטע ומבלי שנגרם סיכון לכלי רכב שנסעו בנתיב הנגדי.

עדותו של הנאשם לפיה לא גרם סיכון בעקיפה שביצע, נתמכת בעדותו של ע"ה 2, אשר אינו מכיר את הנאשם מלפני אותו אירוע. ניכר כי ע"ה 2 העיד על דברים שחווה ולא ניסה להגן על הנאשם בכל מחיר. כך למשל, כשנשאל על קו הפרדה המסומן בעת יציאת הנאשם לעקיפה, השיב כי אינו זוכר, ולשאלת התביעה, האם ייתכן שבחלק מהנסיעה לא שם לבו לנעשה בדרך משום שהיה עסוק בשיחה עם הנאשם, השיב בחיוב.

ע"ה 2 שהינו עד אובייקטיבי, העיד בצורה אמינה ומשכנעת כי היה מרוכז בנעשה בכביש בעת העקיפה וכי זכור לו בוודאות שלא נוצר סיכון למי מהצדדים בעת ביצוע העקיפה. כן העיד ע"ה 2 באופן משכנע כי לא הבחין באחד מכלי הרכב שהגיעו ממול, מהבהב.

עדותם של הנאשם והעד מטעמו מעלות ספק בריות התביעה, ספק אשר ממנו רשאי הנאשם להנות. לפיכך ראיתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו, וזאת מחמת הספק.

ניתנה היום, 26/5/14 בנוכחות הצדדים.